NN 119/2018 (28.12.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-16/18-6 od 8. studenoga 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2400

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Šestanovac, Šestanovac, Dr. Franje Tuđmana 75, zastupanog po opunomoćeniku Josipu-Saši Baniću, odvjetniku u Zagrebu, Ilica 35, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 8. studenoga 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/258, urbroj: 376-10-17-22 od 18. prosinca 2017.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na česticama pobliže navedenima u izreci toga rješenja (k.o. Katuni, k.o. Žeževica, k.o. Grabovac, k.o. Kreševo i k.o. Opanci), koje su u vlasništvu zainteresirane osobe – Općine Šestanovac (točka I. izreke). Točkom II. izreke tog rješenja utvrđeno je da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. izreke čine pobliže opisana trasa elektroničkih komunikacijskih vodova, a točkom III. izreke rješenja je utvrđena visina naknade za pravo puta na nekretninama iz točke I. izreke u iznosu od 206.426,41 kn godišnje, koju je tužitelj dužan plaćati zainteresiranoj osobi, počevši od 7. srpnja 2016.

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga, odnosno zbog bitne povrede pravila sudskog postupka; pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Nastavno u tužbi pobliže opisuje kronologiju događaja i postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI). Navodi da je zainteresirana osoba zahtjev podnijela kao vlasnik i korisnik nekretnina na kojima je izgrađena EKI, a tuženik je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama, donio osporeno rješenje. Tužitelj prije svega prigovara tome da je u konkretnom slučaju primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 95/17. – dalje: Pravilnik/17.) koji nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka (30. rujna 2017.). Stoga tužitelj smatra da je tuženik, primijenivši izmijenjenu materijalno-pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta prema kojoj se naknada utvrđuje za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, a koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo.

Nadalje dodaje da je osporeno rješenje protivno članku 28. stavku 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK). Tom zakonskom odredbom je, između ostalog, propisano da je infrastrukturni operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a mišljenje tužitelja je da je tuženik zainteresiranu osobu pogrešno proglasio vlasnikom i upraviteljem svih navedenih čestica, a time i ovlaštenikom naknade za pravo puta. To stoga jer u odnosu na sve navedene nekretnine nije nedvojbeno utvrđeno da su bile u vlasništvu zainteresirane osobe u tijeku cijelog razdoblja za koje joj je priznata naknada, a premda su dostavljeni zemljišno-knjižni izvatci, to ujedno ne znači da je zemljišno-knjižno stanje bilo istovjetno u vrijeme